

2023. május 5., péntek – Jn 14,1-6

Milyen kedves és megható, ahogy Jézus elköszön, búcsúzik, s közben erősíti a tanítványokat.

No, de vegyük sorba:

Jól érzékeli a tanítványok megtorpanását, tehetetlenségüket, a zavarodottságot, bizonytalanságukat.

Mivel feladatunk a jézusi magatartás „utánzása”, mi is hasonlóan viselkedjünk: empátiákkal, megértően, bátorítón!

Tovább haladva:

A hit, bizalom fontossága, ami erőt ad, megtart, bátorít.

Semmi pánik, folytatódik Jézussal való együttlét, ami eddig is jó volt, és továbbra is így lesz. Jézus földi életének megszűnésével a feladata nem szűnik meg, folytatódik. Ahogy a miénk is folytatódik, nem szűnik meg halálunkkal. Jézus megígéri azt az otthont, aminek lényege, tartalma Ő lesz. Az előkészítést is vállalja, ígéri. Várja oda övéit, velük és velünk együtt akar ott(hon) lenni.

„Én vagyok az út, az igazság, és az élet.”

Milyen jó, hogy ismerhetjük Jézust, s ezért tudjuk az odavezető utat! Általa íze van az életünknek... Általa van értelme az életünknek... Arra törekedjünk, hogy ne romboljuk azt!

Köszönjük, Jézus, az elhangzott mondataidat, ami nekünk is erőt ad, bátorságot önt belénk, reményt nyújt a továbbéléshez.

Tölösi Magdolna, Bánya